

REZOLUCJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO (UE) 2022/1756**z dnia 4 maja 2022 r.****zawierająca uwagi stanowiące integralną część decyzji w sprawie absolutorium z wykonania budżetu Europejskiego Instytutu ds. Równości Kobiet i Mężczyzn (EIGE) za rok budżetowy 2020**

PARLAMENT EUROPEJSKI,

- uwzględniając swoją decyzję w sprawie absolutorium z wykonania budżetu Europejskiego Instytutu ds. Równości Kobiet i Mężczyzn za rok budżetowy 2020,
  - uwzględniając art. 100 Regulaminu i załącznik V do Regulaminu,
  - uwzględniając opinię przedstawioną przez Komisję Praw Kobiet i Równouprawnienia,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej (A9-0091/2022),
- A. mając na uwadze, że zgodnie z zestawieniem dochodów i wydatków ⁽¹⁾ ostateczny budżet Europejskiego Instytutu ds. Równości Kobiet i Mężczyzn (zwanego dalej „Instytutem”) za rok budżetowy 2020 wyniósł 7 749 900 EUR, co oznacza spadek o 1,24 % w porównaniu z rokiem 2019; mając na uwadze, że cały budżet Instytutu pochodzi z budżetu Unii;
- B. mając na uwadze, że w sprawozdaniu dotyczącym rocznego sprawozdania finansowego Europejskiego Instytutu ds. Równości Kobiet i Mężczyzn za rok budżetowy 2020 (zwanym dalej „sprawozdaniem Trybunału”) Trybunał Obrachunkowy (zwany dalej „Trybunałem”) stwierdza, iż uzyskał wystarczającą pewność, że roczne sprawozdanie finansowe Instytutu jest wiarygodne oraz że operacje leżące u jego podstaw są legalne i prawidłowe;
- C. mając na uwadze, że zgodnie z art. 8 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) Unia zmierza do zniesienia nierówności oraz wspierania równości mężczyzn i kobiet we wszystkich swoich działaniach, ustanawiając tym samym zasadę uwzględniania aspektu płci, w tym poprzez sporządzanie budżetu z uwzględnieniem aspektu płci na wszystkich etapach procesu budżetowego;
- D. mając na uwadze, że pandemia COVID-19 w nieproporcjonalnym stopniu dotyka kobiety, w szczególności kobiety pracujące w niepewnych formach zatrudnienia, sektorach zdominowanych przez kobiety i gospodarce nieformalnej, a także kobiety cierpiące z powodu wzrostu przemocy i molestowania ze względu na płeć, kobiety mające nieodpłatne i nierówne obowiązki opiekuńcze i domowe oraz ograniczony dostęp do zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego oraz praw w tym zakresie; mając na uwadze, że pandemia COVID-19 grozi wstrzymaniem postępów w zakresie równouprawnienia płci, zwłaszcza w państwach członkowskich, w których wskaźniki równości płci przed pandemią były niższe; mając na uwadze, że wskaźnik równouprawnienia płci w 2021 r. odnotował niewielki wzrost o zaledwie 0,6 punktu w porównaniu z rokiem poprzednim ⁽²⁾;

Zarządzanie budżetem i finansami

1. zauważa z zadowoleniem, że wysiłki związane z monitorowaniem budżetu w ciągu roku budżetowego 2020 doprowadziły do osiągnięcia wskaźnika wykonania budżetu w wysokości 97,75 %, co oznacza spadek o 1,21 % w porównaniu z rokiem 2019; zwraca uwagę, że wskaźnik wykonania w odniesieniu do środków na płatności wyniósł 74,82 %, co oznacza spadek o 7,68 % w porównaniu z rokiem 2019;
2. odnotowuje wzrost przeniesionych wydatków operacyjnych Instytutu do 49,49 % w 2020 r. (w porównaniu z 28,01 % w 2019 r.);
3. zauważa na podstawie sprawozdania Trybunału, że 17 grudnia 2019 r. Instytut podpisał poprawkę do umowy z Dyrekcją Generalną Komisji ds. Polityki Sąsiedztwa i Negocjacji w sprawie Rozszerzenia dotyczącą udostępnienia 378 950 EUR z Instrumentu Pomocy Przedakcesyjnej na realizację działania zatytułowanego „Wzrost zdolności krajów kandydujących do UE i potencjalnych krajów kandydujących w zakresie pomiaru i monitorowania wpływu polityki równości płci (2018–2021)” oraz że kwotę otrzymano 27 grudnia 2019 r., ale informacje dotyczące tej kwoty nie zostały uwzględnione w budżecie; zauważa, że zgodnie z art. 157 rozporządzenia finansowego takie informacje muszą być zgłaszane; wyraża ubolewanie, że Instytut nie opublikował poprawki do swojego budżetu na rok 2020 w celu uwzględnienia wypłaconej kwoty i nie ujął jej w budżecie na rok 2020 opublikowanym 31 marca 2021 r., a także że podobną kwestię zgłoszono już w 2019 r.; zauważa, że pod koniec 2021 r. Instytut wdrożył uwagę Trybunału dotyczącą zarządzania budżetem w ramach kontroli sprawozdania finansowego za 2020 r. oraz że Instytut

⁽¹⁾ Dz.U. C 114 z 31.3.2021, s. 135.

⁽²⁾ <https://eige.europa.eu/gender-equality-index/2021>

przystąpił do publikacji sprostowania ⁽³⁾ do budżetu na 2020 r. w odniesieniu do wkładu z Instrumentu Pomocy Przedakcesyjnej; zauważa, że działania te są obecnie przedmiotem działań następczych ze strony Trybunału; wzywa Instytut do przedstawienia organowi udzielającemu absolutorium wyjaśnień dotyczących ponownego wystąpienia problemu ze sprawozdawczością w 2020 r., ponieważ, jak zauważa Trybunał, świadczy to o problemie systemowym; wzywa Instytut do poinformowania organu udzielającego absolutorium o innych środkach podjętych przezeń, aby temu zapobiec;

4. przypomina, że Instytut został ustanowiony w celu wniesienia wkładu na rzecz równości mężczyzn i kobiet i jej lepszego propagowania w Unii, a także w celu wspierania włączenia równouprawnienia płci do wszystkich obszarów polityki Unii oraz wynikającej stąd polityki krajowej; uznaje specjalizację i ogromną wiedzę Instytutu w dziedzinie analiz, badań naukowych, gromadzenia wysokiej jakości danych, opracowywania narzędzi metodologicznych i oceny krajowych strategii politycznych, zwłaszcza strategii dotyczących przemocy ze względu na płeć i kobietobójstwa we wszystkich państwach członkowskich; przypomina, że zwłaszcza w kontekście wpływu pandemii COVID-19 na równouprawnienie płci i regresu w dziedzinie praw kobiet i równouprawnienia płci potrzebny jest większy budżet i większe zasoby ludzkie, w tym wyższa liczba personelu, aby Instytut mógł właściwie wykonywać swoje funkcje;

Wyniki działalności

5. wyraża zadowolenie z bieżącej współpracy między Instytutem a Komisją Praw Kobiet i Równouprawnienia (FEMM) w Parlamencie oraz z wkładu Instytutu w bieżące prace komisji FEMM dotyczące wpływu pandemii COVID-19 na zjawisko przemocy ze względu na płeć, równe wynagrodzenie, sporządzanie budżetu z uwzględnieniem aspektu płci oraz opracowanie narzędzia parlamentarnego uwzględniającego aspekt płci; podkreśla cenny wkład, jaki Instytut może wnieść w prace wszystkich komisji Parlamentu oraz zachęca Parlament do nawiązywania z Instytutem coraz ściślejszej współpracy; zachęca do współpracy między Instytutem a innymi agencjami Unii;
6. z zadowoleniem zauważa, że Instytut wykorzystuje pewne kluczowe wskaźniki efektywności w odniesieniu do celów operacyjnych oraz zarządzania zasobami finansowymi i ludzkimi, aby ocenić wartość dodaną jego działalności; z zadowoleniem przyjmuje, że większość celów została osiągnięta i że Instytut opracował konkretne wskaźniki do pomiaru wyników usług horyzontalnych w rocznej części jednolitego dokumentu programowego na lata 2022–2024;
7. z zadowoleniem przyjmuje publikację i tłumaczenie w 2020 r. opracowanego przez Instytut zestawu narzędzi do sporządzania budżetu z uwzględnieniem aspektu płci, który ma pomóc osobom pracującym z funduszami Unii włączyć równouprawnienie płci do ich programów; z zadowoleniem przyjmuje również opublikowanie w internecie wskaźnika równouprawnienia płci w październiku 2020 r. jako użytecznego narzędzia analizy porównawczej, które umożliwi państwom członkowskim łatwo monitorować i porównywać postępy w miarę upływu czasu oraz zrozumieć, gdzie najbardziej potrzebne są usprawnienia;
8. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w 2020 r. zarząd zatwierdził skład komitetu sterującego drugą oceną zewnętrzną Instytutu, przełożoną w 2019 r. i zaplanowaną na 2022 r., oraz z aprobatą przyjmuje zakres uprawnień Instytutu do zlecenia niezależnej zewnętrznej oceny swoich osiągnięć;
9. z zadowoleniem przyjmuje, że Instytut ściśle współpracuje z agencjami unijnymi i aktywnie uczestniczy w sieciach współpracy oraz że rozporządzenie ustanawiające Instytut przewiduje umowy o współpracy z Europejską Fundacją na rzecz Poprawy Warunków Życia i Pracy (Eurofound), Europejską Agencją Bezpieczeństwa i Zdrowia w Pracy, Europejskim Centrum Rozwoju Kształcenia Zawodowego oraz Agencją Praw Podstawowych Unii Europejskiej; zauważa, że ponadto Instytut aktywnie uczestniczy w sieci agencji ds. wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych; z zadowoleniem przyjmuje tę współpracę i efekty synergii jako godny naśladowania przykład dla innych agencji i instytucji;

⁽³⁾ Zestawienie dochodów i wydatków Europejskiego Instytutu ds. Równości Kobiet i Mężczyzn za rok budżetowy 2020 – budżet korygujący nr 1 (Dz.U. C 114 z 31.3.2021, s. 238).

Polityka kadrowa

10. zauważa, że na dzień 31 grudnia 2020 r. plan zatrudnienia zrealizowano w 100 %, tj. przyjęto 27 pracowników na czas określony spośród 27 stanowisk dla pracowników na czas określony zatwierdzonych w budżecie Unii (w porównaniu z 27 zatwierdzonymi stanowiskami w 2019 r.); zauważa, że ogłoszono 11 zaproszeń do składania kandydatur, w tym dwa na stanowiska pracowników kontraktowych, osiem na stanowiska oddelegowanych ekspertów krajowych i jedno na stanowisko praktykanta; zauważa, że w 2020 r. wskaźnik rotacji wyniósł 11 %; z zadowoleniem przyjmuje środki podjęte przez Instytut w celu zmniejszenia rotacji;
11. z zaniepokojeniem odnotowuje nierównomierny rozkład płci w kadrze kierowniczej najwyższego szczebla (1 mężczyzna (25 %) i 3 kobiety (75 %)), w zarządzie (7 mężczyzn (21,9 %) i 25 kobiet (78,1 %)) oraz ogólnie wśród pracowników (11 mężczyzn (23,4 %) i 36 kobiet (76,6 %)); ponawia swój apel do Instytutu, by w przyszłości wśród kadry kierowniczej wyższego szczebla zapewnił równowagę płci; przypomina Instytutowi, że przy wyborze kandydatów ważne są kompetencje, wiedza i doświadczenie, a także równowaga geograficzna i równowaga płci wśród pracowników; ponawia apel do Komisji i państw członkowskich, by podczas mianowania kandydatów na członków zarządu Instytutu zwracały uwagę na zapewnienie równowagi płci; zauważa, że Instytut, z wyłączeniem wniosków o staże i stanowiska oddelegowanych ekspertów krajowych, otrzymał w 2020 r. 142 wnioski, z których 67 % złożyły kobiety, co stanowi zmianę w porównaniu z 2019 r., kiedy 87 % wniosków złożyły kobiety;
12. z zadowoleniem przyjmuje wysiłki podejmowane w ramach polityki kadrowej, mające na celu propagowanie telepracy i zdrowego życia, oraz w dalszym ciągu zachęca Instytut do kontynuowania opracowywania długoterminowych ram polityki kadrowej koncentrujących się na równowadze między życiem zawodowym a prywatnym, poradnictwie przez całe życie i rozwoju kariery zawodowej, równowadze płci, telepracy, równowadze geograficznej oraz rekrutacji i integracji osób z niepełnosprawnościami;
13. zauważa, że w 2020 r. Instytut nadal korzystał z umowy ramowej o zapewnianie personelu tymczasowego; zauważa, że na początku 2018 r. niektórzy pracownicy tymczasowi poskarżyli się na warunki zatrudnienia w zakontraktowanym przedsiębiorstwie i że sprawa została rozpatrzona przez litewską komisję ds. sporów zbiorowych, która orzekła na korzyść pracowników tymczasowych; zauważa, że decyzja litewskiego komitetu ds. sporów pracowniczych została zakwestionowana przez przedsiębiorstwo, z którym zawarto umowę; zauważa, że Instytut występował w tej sprawie w charakterze strony trzeciej; zauważa ponadto, że dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/104/WE⁽⁴⁾ nie zapewniła *a priori* jasności prawa co do tego, czy agencje Unii wchodzą w zakres jej stosowania w odniesieniu do zatrudniania pracowników tymczasowych; zauważa, że na dzień 30 grudnia 2019 r. Sąd Najwyższy Litwy skierował pytania do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (TSUE) w sprawie C-948/19; zauważa, że zgodnie ze sprawozdaniem Trybunału fakt, że TSUE orzekł w tej sprawie, może mieć wpływ na stanowisko Trybunału dotyczące korzystania przez Instytut z pracowników tymczasowych, oraz że uwagi w tej sprawie zostaną przedstawione, gdy TSUE wyda ostateczne orzeczenie; zauważa, że sprawa została rozstrzygnięta w listopadzie 2021 r., ponieważ TSUE orzekł, że agencje Unii są objęte zakresem stosowania dyrektywy 2008/104/WE, gdy zatrudniają pracowników tymczasowych za pośrednictwem agencji pracy tymczasowej;
14. zauważa, że zgodnie ze sprawozdaniem Trybunału w ramach kontroli z 2019 r. procedury wyboru i zawierania umów z ekspertami zewnętrznymi nie podlegały solidnemu audytowi (zgodnie z wymogami art. 36 ust. 3 rozporządzenia finansowego) i że w rezultacie wszystkie późniejsze płatności związane z tymi umowami były nieprawidłowe; podkreśla, że w 2020 r. powiązane płatności wyniosły 4 400 EUR;

Zamówienia publiczne

15. zauważa, że w 2020 r. zakończono 47 administracyjnych postępowań o udzielenie zamówienia i 61 operacyjnych postępowań o udzielenie zamówienia; z zadowoleniem zauważa, że Instytut zapewniał pracownikom regularne wewnętrzne sesje szkoleniowe w kwestiach dotyczących zamówień; zauważa, że zgodnie z dyrektywami w sprawie zamówień publicznych i rozporządzeniem finansowym Instytut zastosował jednolite standardy elektronicznej wymiany informacji ze stronami trzecimi uczestniczącymi w procedurach udzielania zamówień za pomocą narzędzia e-przetargów i elektronicznego składania ofert;

⁽⁴⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/104/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie pracy tymczasowej (Dz.U. L 327 z 5.12.2008, s. 9).

Zapobieganie konfliktom interesów i zarządzanie nimi oraz przejrzystość

16. z zadowoleniem odnotowuje wprowadzone środki i aktualnie wdrażane działania Instytutu pozwalające zapewnić przejrzystość, zapobiegać konfliktom interesów i zarządzać nimi oraz chronić sygnalistów; z zadowoleniem przyjmuje, że w 2020 r. przyjęto strategię zwalczania nadużyć finansowych na lata 2021–2023 oraz przeprowadzono kilka sesji szkoleniowych z etyki i uczciwości; odnotowuje publikację życiorysu dyrektora Instytutu na stronie internetowej;

Kontrola wewnętrzna

17. zauważa, że zgodnie ze strategicznym planem audytu wewnętrznego Służby Audytu Wewnętrznego Komisji (IAS) na lata 2019–2021 w Instytucie przeprowadzono w 2020 r. audyt wdrożenia podejścia projektowego, a końcowe sprawozdanie z audytu zawierało jedno ważne i dwa bardzo ważne zalecenia, które zostały zaakceptowane przez Instytut; zauważa, że bardzo ważne zalecenia dotyczą poprawy ram zarządzania projektami Instytutu i podkreślają potrzebę informowania o podejściu Instytutu do zarządzania projektami, ponieważ personel nie postępował zgodnie z wytycznymi; zauważa, że ważne zalecenie dotyczy wezwania Instytutu do przeanalizowania i rozważenia lepszego zarządzania projektami;
18. zauważa, że Trybunał przedstawił trzy uwagi dotyczące legalności i prawidłowości transakcji, zarządzania budżetem i kontroli wewnętrznych w 2019 r.; zauważa, że w odniesieniu do pierwszej uwagi dotyczącej przydzielania zadań ekspertom zewnętrznym na podstawie wcześniej określonych kryteriów wyboru, jak określono w art. 36 ust. 3 rozporządzenia finansowego, Instytut zbadał obecne procesy i przygotował nowe zaproszenie do wyrażenia zainteresowania, które uwzględniła sugestię Trybunału; zauważa, że druga uwaga dotyczyła Instrumentu Pomocy Przedakcesyjnej oraz że Instytut skontaktował się z Dyrekcją Generalną Komisji ds. Budżetu w sprawie przedstawienia w budżecie rocznym funduszy opartych na projektach; wzywa Instytut do przedstawienia Trybunałowi skoordynowanego podejścia do sposobu, w jaki zamierza on zająć się tą konkretną kwestią w przyszłości, aby zapewnić właściwe uwzględnienie ustaleń Trybunału; zauważa, że w trzeciej uwadze zawarto spostrzeżenie, iż urzędnik zatwierdzający w ramach uprawnień delegowanych może wprowadzić kontrole *ex post* w celu wykrycia błędów i nieprawidłowości, ale Instytut nie przeprowadził takich kontroli *ex post*; zauważa, że działania podjęte przez Instytut w celu uwzględnienia tej uwagi były kontynuowane w 2020 r.;
19. z niepokojem odnotowuje wnioski z oceny kontroli wewnętrznej za rok 2020, w których stwierdza się, że system kontroli wewnętrznej jest częściowo skuteczny ze względu na problem w komponencie 3 „działania kontrolne”, ponieważ plan ciągłości działania jest przestarzały, a od 2015 r. nie testuje się ciągłości działania; przypomina ustalenia i zalecenia zarówno Służby Audytu Wewnętrznego Komisji, jak i Trybunału oraz wzywa Instytut do uwzględnienia tych ustaleń w ocenie systemu kontroli wewnętrznej, jeśli jeszcze tego nie uczyniono; z zadowoleniem przyjmuje środki łagodzące przyjęte przez Instytut i wzywa Instytut do informowania organu udzielającego absolutorium o poczynionych postępach; zauważa z zaniepokojeniem, że od września 2016 r. Instytut nie przeprowadził żadnych kontroli *ex post* operacji i wykonania budżetu;

Reakcja na pandemię COVID-19 i ciągłość działania

20. zauważa, że Instytut zmienił priorytety i zreorganizował działalność, aby złagodzić zagrożenia dla ciągłości działania i dobrostanu pracowników, jakie stwarza pandemia COVID-19; zauważa, że przyjęte środki, takie jak telepraca, zwiększone bezpieczeństwo zdalnego dostępu oraz wprowadzenie cyfrowych przepływów pracy i podpisu elektronicznego, zostały zgłoszone w zmienionym jednolitym dokumencie programowym na lata 2020–2022;
21. docenia fakt, że Instytut wspierał państwa członkowskie podczas pandemii COVID-19 w ich wysiłkach na rzecz walki z przemocą wobec kobiet oraz że w 2020 r. uruchomił stronę internetową poświęconą wpływowi COVID-19 na równość płci i wydał 63 publikacje w celu wsparcia podmiotów kształtujących politykę w zapewnianiu równości płci;

Inne uwagi

22. przyznaje, że w 2020 r. urząd objęła nowa dyrektorka; przyjmuje do wiadomości, że wybrano również nowego wiceprezesa zarządu Instytutu;

23. odnotowuje wysiłki Instytutu na rzecz stworzenia miejsca pracy, które będzie racjonalne pod względem kosztów i przyjazne dla środowiska; z zadowoleniem przyjmuje, że Instytut powołał urzędnika ds. ekologizacji w celu ograniczenia wpływu działalności Instytutu na środowisko; zachęca Instytut do dzielenia się wyzwaniami i doświadczeniami w ramach sieci agencji UE; odnotowuje postępy Instytutu, jeżeli chodzi o rozpowszechnianie wyników badań wśród ogółu społeczeństwa oraz o komunikację z obywatelami za pośrednictwem mediów społecznościowych i innych narzędzi komunikacji;
24. zachęca do modernizacji budynków, żeby spełniały normy zeroemisyjności, szczególnie poprzez instalacje paneli fotowoltaicznych na wszystkich budynkach należących do Instytutu;
25. przypomina, jak ważne jest zwiększenie cyfryzacji Instytutu pod względem wewnętrznego funkcjonowania i zarządzania oraz przyspieszenie cyfryzacji procedur; podkreśla, że Instytut powinien nadal aktywnie działać na tym polu, aby za wszelką cenę uniknąć przepaści cyfrowej między agencjami unijnymi; zwraca jednak uwagę na konieczność podejmowania wszystkich niezbędnych środków bezpieczeństwa, aby uniknąć wszelkiego ryzyka dla bezpieczeństwa informacji przetwarzanych online; wzywa Instytut do szybszego opracowania swojej polityki w zakresie cyberbezpieczeństwa i do jej niezwłocznego wdrożenia;
26. w odniesieniu do innych uwag towarzyszących decyzji w sprawie absolutorium, które mają charakter przekrojowy, odsyła do swojej rezolucji z dnia 4 maja 2022 r. ⁽³⁾ w sprawie wyników, zarządzania finansami i kontroli agencji.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2022)0196.